

sára és az erdészeti érdekekre figyelemmel nélkülözhet, még pedig az Országos Földbirtokrendező Biróság által megállapított feltételek mellett azoknak, akiket az Országos Földbirtokrendező Biróság erre érdemesnek ítél. Ez a rendelkezés azonban csak kivételesen és akkor nyerhet alkalmazást, ha máskép egyáltalán nem volna lehetséges közlegelőt biztosítani s ennek következtében a közérdek kárával is a helyi állattenyésztés hanyatlásától kellene tartani.

Ha az elengedhetetlenül szükséges közlegelőt még az előbbi bekezdés alapján sem lehetne biztosítani, egészen kivételesen arra is kötelezhető az erdő tulajdonosa, hogy fával tényleg borított erdőterületéből, ha az nem véderdő, engedjen át haszonbérbe az előző bekezdésben említetteknek megfelelő területet, de csak olyant, amelyen a legeltetés a faállománynak és a talajnak károsítása, valamint az erdőfelujítás sérelme nélkül gyakorolható és csak akkor, ha a visszamaradó erdő üzeme okszerűen tovább folytatható és a fatermelés országos érdeke sem szenved. Ez a haszonbérlet csak addig tarthat, ameddig az illető terület kitermelésére kerül a sor, de legfeljebb tíz évig. Ezen a bekezdésen alapuló haszonbérlet makkoltatásra nem terjed ki.

Az erdei termékek az új magyar vámtarifában.

A fa az egykori monarchia autonóm vámtarifájában tulajdonképpen vámentes volt, még pedig azzal az indokolással, hogy faexportáló állam vagyunk, amelynek nincs szüksége favámokra.

Az új magyar vámtarifa szintén vámentességet biztosít a nyers erdei termékeknek azon oknál fogva, hogy Csonka-Magyarország a legnagyobb mértékben reá van szorulva a fabehozatalra, tehát teljesen megokolatlan lenne báresak az autonóm vámtarifában is favámokat kreálni.

Igy vezet esetünkben két teljesen eltérő helyzet és homlokegyenest ellenkező indokolás ugyanahhoz az eredményhez.

S tényleg: a magyar erdőgazdaság nyerstermékeire

nézve ma nem kívánhat behozatali vámokat. Amidőn minden erdőnk fatermése a kivételesen előforduló legjobb választékoktól és néhány kivételes esettől eltekintve, országsszerte a vágásterülettől mintegy 15 km.-nyi körzetben fogyasztókra talál, akik évről-évre mohón várják a favásárlás alkalmát, amikor behozatal hiányában kevés megmaradt erdőnk a rohamos felhasználást veszélyének lenne kitéve, indokolatlan lenne az annyira szükségelt s különösen a nagyobb városok ellátására, iparunk nyersanyagaként és építkezési célokra nélkülözhetetlen s hazai erdeink által részben egyáltalában nem nyújtott nyers faválasztékok behozatalát favámokkal megnehezíteni.

Ettől eltekintve, a vámtarifa általában helyes alapra helyezkedik, amidőn az erdei nyerstermékeknek s a nálunk nem produkált félgyártmányoknak (fenyőfűrészáru) vámmentességet biztosít s csupán a további fínomításnak alávetett árukra állapít meg a feldolgozás mérvéhez képest fokozatosan emelkedő vámokat.

Vámmentes ezentúl is a tűzifa, a faszén, a rönkfa (u. n. gömbölyűfa), a bárdolt, ácsolt és hasított fa, a zsindey, kerítésoszlop, vasuti talpfá, telítve is, kádárfa, ide nem értve az illesztett, gyalult hordóalkatrészeket, abroncsfa, szitakéreg, előmunkált bognárfa, puha fűrészáru európai tülevelű fálkból, nyers botok, nem európai fa, nyersen, bárdolva vagy fűrészelve.

Vám alá esnek, 100 kg.-ként aranykoronában: fűrészelt fa európai lombfából 0.20 K, gyalult fenyőfűrészáru 4 K, gyalult lombfa-fűrészáru (ideértve a parkettdeszkát is) 12 K, fakocka, telítve is 1 K, esztergályozott fabot 8 K, hajlitott, telített fabot 12 K, gyalult fűrészáru nem európai fanemekből 12 K.

Amit 25 év óta szorgalmaztunk, azt az új vámtarifa végre megvalósította: az erdei termékek és a faipar termékei külön-külön csoportot alkotnak és nincsenek a kőszénnel, tőzeggel egy csoportban összefoglalva.